

ГЛАСЪ

CLASUL DOBROGEAN

АБОНАМЕНТЪ:
За 1 година 300 лей
За 6 месеца 150 лей
Adres: „Glasul Dobrogean“ str. „Pr.
Elisab“ No. 4 — Bazargic
efoc: No. 132

Organ al Minorității Bulgare
din Romania

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО
ОТЪ РУМЪНІЯ

ВЪ ЮГОСЛАВИЯ следъ Конкордата

Въ Югославия се гласува неотдавна отъ парламента конкордата. Той е билъ гласуванъ, но и предварително одобренъ отъ предишните югославянски правителства. Съ тоя конкордатъ се смѣташе, че се пристъпва крачка напредъ за подобрене отношенията на хърватитѣ съ сърбитѣ и Ватикана.

Не така, обаче, смѣтнаха тоя актъ на г. Стоядиновича, политическиятъ му противникъ. Тѣ излѣзоха навънъ, на улицата, въ черквата—по села и градове, да подбуждатъ народа Огидоха до тамъ, та на нѣколко мѣста вече има кървави схватки между полиция и манифестанти. Вътрешното положение отъ денъ въ денъ се влошава.

Отъ друга страна хърватитѣ, начело съ своя селски водачъ, д-ръ Мичекъ, правятъ изявления, че хърватскиятъ въпросъ далеко не се разрешава съ конкордата. Положението все още повече влошава.

Исклучени сж отъ православната черква 9 епископи и двадесетъ депутати, начело съ д-ръ Стоядиновичъ, смѣтани като виновници за конкордата. Манифестациитѣ взематъ голѣми размѣри. Д-ръ Яничъ, бившъ министъръ, манифестира въ улицитѣ, начело съ шопката. Полицията иска да ги възспрѣ. Завързва се престрелка и падатъ нѣколко ранени и убити отъ двѣте страни. Правителството взема строги мѣрки. Забранява шопитѣ и да било манифестации безъ негово разрешение и дава наредения за санкции.

Вътрешното положение въ Югославия не е розово. Днесъ, когато цѣлътъ е настрѣхналъ отъ изракътъ на войната въ Югославия е предъ вжтшми крамоли. Първоначалната хърватскиятъ въпросъ. Хърватитѣ изтъ сж свобода и равнопрате. Тѣ сж потжлкани и могатъ да дишатъ.

Покрай тѣхъ има и други. Малцинствата въ Югославия не сж малко. И тѣ сж обезправени. Утре и тѣ ще надигнатъ гласъ и точно въ момента може би, когато Югославия ще има нужда отъ здраво вътрешно положение.

Натягваме се на насилието. То е зълъ демонъ, дебнящъ всѣка крачка насилника.

Югославянската държава се нуждае отъ миръ и спокойствие. Може да го има ако даде на всѣки гражданинъ следващото се. Една задача равна на аксиома.

Има правда и миръ и правда и миръ сж застрашени.

Ат. Цвѣтковъ

Изъ нашитѣ училища

Безплатнитѣ подготовителни курсове на ученицитѣ отъ гимназитѣ, имали да държатъ държавенъ изпитъ по разнитѣ учебни предмети почватъ на 20 августъ, т. г.

Затова се обърща внимание на родителитѣ, чийто деца иматъ да държатъ тия изпити да направятъ всичко възможно за да могатъ да посещаватъ редовно тия курсове, които могатъ по лесно да ги доведатъ до по добръ край.

Съгласно нареждането на Министерството на просвѣтата поправителните изпити тая година ще започнатъ на 29 августъ а записванията за новата учебна година на 25 августъ.

Учебнитѣ занятия ще започнатъ на 1 септемврий.

Записванията на ученицитѣ за държавнитѣ изпити ставатъ всѣки денъ при секретариатъ на гимназитѣ.

Малко безгрижние!

Вестника на милицията Раџинов, следъ нато оспорва позавого на българскитѣ интелектуали, вестникари, вестници излизали въ Румъния и Добруджа да представляватъ българитѣ отъ Румъния, следъ като оплака съ крокодилски сълзи селянитѣ отъ Кадрилатера (Чувате ли? Раџинов плаче?) търси нѣкой, който да обличи колониститѣ съ мѣстнитѣ жители и казна:

„Отъ това именно българ-

ския селянинъ отъ Кадрилатера има нужда и ще тръгне съ всѣкого, който усѣе да му направи това неопитимо добро...“

Български селяни, бѣгомъ марши следъ Раџинов! Бѣгайте, прегръщайте пѣкъ и абсурдете Раџинов, защото само тоя, единственъ може да стори това...

— Ами после? После тоя си знае работата. Право въ... драгоницитѣ...

ЕДНА ЖЕСТОКОСТЪ НА селски стражари

Селянинътъ Георги Илчевъ—Михалчевъ отъ с. Чаталаръ, нѣмъни босганъ покрай държавната гора, отишълъ да си направи подслонъ—чардекъ, за направата на който не му стигнали три прѣта, които той отсѣкалъ отъ държавната гора. Едва привършилъ работата си, минавалъ по пътя горскитѣ пазачи Брожба и помощника му, които бидейки безмѣрно пични, тъй като едва сложили край на своя гулай отъ кръчмата на Стойчо Христовъ. Вързватъ беззащитния селянинъ съ колазитѣ си и вмѣсто да го закаратъ законно на поста за да му съставятъ нужния актъ, почватъ най-безмилостно да му нанесатъ жестоки удари съ бравдата, като по-напредъ му нанесли единъ ударъ въ челото, следъ който жертвата припада въ несвѣстѣ, а безмилостнитѣ побойници продължаватъ да нанесатъ ударъ следъ ударъ до като го премазватъ отъ бой. Съ очупена коства на крака, пукнати черепъ и посинѣло тѣло, селянинътъ билъ занесенъ въ общинската болница отъ Текето, кждето му се дава първата лѣкарска помощ.

З. З.—Д.

Около електрическото осветление

Съ голѣмо облакчение, на времето си, посрещнаха гражданитѣ на Базарджикъ, веститѣ за прокарване на електричеството. Едва ли имаше гражданинъ, който да се не зарадва приясъ, че предложението на бждатъ изговарени съ още данъци.

Едва ли имъ пѣкъ днесъ гражданинътъ който да не е възмутенъ отъ начина на раздаването на електрически токъ. Ето отъ какво се възмушаватъ гражданитѣ:

1) Исканитѣ се парични гаранции за изплащане месечно осветление.

2) Даватъ имъ се електромтери за ползуване (подъ наемъ) за тридесетъ години, като плащатъ отъ 20 до 30 лей месечно.

3) Прокарането на осветлението въ улицитѣ и частнитѣ къщи и предприятия става много бавно и съ записвания.

4) Искватъ се редъ формалности при поискване на електричество и ако се не настоява съ десетки пжти по телефони или се правятъ чакъ до узината

се време цѣли седмици безъ осветление.

Ето това изнасяме за сега за знание на г-нъ имата, Д. Попову и общинскитѣ избраници за да си взематъ бавенъ и предостератъ всѣчки неприятности.

Юда пакъ на сцената

Отъ дълги години добруджанскитѣ българи не бѣха чували името му. Дълги години не бѣ чували вестника му и си казваха „Юда се е разкъсалъ и отишълъ на молитни“

Но, ето го Юда пакъ на сцената! Отъ 16 т. м. изважда на бѣлъ свѣтъ своя вестникъ, „Поша“ и жълно мило заплата, съ крокодилски сълзи, съббата на българското население иму дава братски съветъ „да играе както му свири“... Раџинов

Увѣрени, че както винаги, когато сме апелирали къмъ него за нѣкой нужда на гражданство се е сезиралъ, ще вземе и тоя пътъ актъ отъ едно справедливо недоверие.

Българи, отъ Добруджа и цѣла Румъния! Обърнете гръбъ на листа на предателя Ал. Раџинов. „Поша“, а на него кажете: „Предателю Юда! иди и се покай за грешкитѣ, които, направя, като хвърли стотици добруджански души въ затворитѣ и остави още толкова сираци да проклинатъ сждбата си! За тебъ нема милостъ, нито на тоя нито на оня свѣтъ!“

Сждбата на всички пре-

тата на който не му стигнали три прѣта, които той отсѣкалъ отъ държавната гора. Едва привършилъ работата си, минавалъ по пътя горскитѣ пазачи Брожба и помощника му, които бидейки безмѣрно пични, тъй като едва сложили край на своя гулай отъ кръчмата на Стойчо Христовъ. Вързватъ беззащитния селянинъ съ колазитѣ си и вмѣсто да го закаратъ законно на поста за да му съставятъ нужния актъ, почватъ най-безмилостно да му нанесатъ жестоки удари съ бравдата, като по-напредъ му нанесли единъ ударъ въ челото, следъ който жертвата припада въ несвѣстѣ, а безмилостнитѣ побойници продължаватъ да нанесатъ ударъ следъ ударъ до като го премазватъ отъ бой. Съ очупена коства на крака, пукнати черепъ и посинѣло тѣло, селянинътъ билъ занесенъ въ общинската болница отъ Текето, кждето му се дава първата лѣкарска помощ.

Тѣ като животъ му е въ голѣма опасностъ, ние най-настойчиво молимъ отговорнитѣ власти да направятъ нужната анкета и се даде заслуженото наказание на самозабравилитѣ не „защитници на държавния имотъ“, а „редовни посетители на селскитѣ кръчми.“

Тоя побой направи тягостно впечатление между жителитѣ на Батовската долина, тъй като отъ идването въ Чаталаръ за шефъ на поста г. Обракару всич-

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

Не злодѣяние, а престъпно послѣствие

(Продължение отъ миналия брой)

Даването височайшата заповѣдъ за настѣпление на българския главнокомандующъ е твърде аналогиченъ случай съ телеграмата на Фр. Иосифа до генералъ Бенедектъ, която предизвиква поражение при Кьонигсгрецъ и телеграмата на Вилхелма II за немедленото прехвърляне войски на руския фронтъ, която причини загубата на Марленската битка. Че при едно разбирателство съ румъни и турци и при единъ солиденъ воененъ планъ България можеше да победи сърби, гърци и черногорци това се вижда и отъ самия ходъ на иначе нещастната за насъ съюзническа война. Веднажъ войната почната какъвъ зълъ гений внуши на българското главнокомандуване и дипломация да даватъ заповѣдъ за прекратяване на военните действия, когато съюзниците ни не сж били съгласни за това, така, че известни наши военни части да изпадатъ съ това въ негодно положение? Известни български части напр. при Кривопакъ многократно пжти получаватъ заповѣдъ въ дните 17, 18, 19, 20 юний да изпраднатъ завладѣните съ героична кръвъ Кривопакъ позиции, докато идва най-после „окончателна“ заповѣдъ на 21 юний... и все пакъ тѣзи части разгромяватъ сръбската Тимошка дивизия! При Калиманци 1 бълг. дивизия се бие победоносно срещу 3—4 сръбски и черногорски и само една прѣсна българска дивизия е била въ състояние да превърне тази българска втора „Шипка“ въ втори Люле-Бургасъ („Бръгалнишки и Калимански боеве“ — Хр. Д. Чолаковъ). За гърците самъ българския главнокомандующъ срещу тѣхъ ледидарникътъ ген. Ивановъ казва, че българитѣ биха разчитали на успѣхъ срещу гърците ако срещу

всѣка гърцка дивизия българитѣ биха имали само по една, макаръ и непълна, но стара бригада. При Кукушъ срещу половината гърцка армия — петъ дивизии се биятъ само десетина хиляди българи, между които изпитана войска само два полка [ямболски и новозагорски, другитѣ македонски новосформирани части] и тѣзи българи избиватъ и раняватъ 17.000 гърци, а споредъ самия гърцки генералъ Спиридонисъ 10.000 убити и ранени гърци, между които петъ убити полковници! Искаме да кажемъ, че веднажъ почната войната би имало сжко изгледъ за победа при обмисленъ воененъ планъ и при подходяща дипломатическа подготовка. У насъ, обаче, въ мирно време дипломатията пасуваше за да компрометира въ критичния моментъ начинанията и на военните водачи на народа. Следъ започването на съюзническата война дори и чужденците знаеха истината — румънската зелена книга № 260 писа самата горчива за насъ действителност: „България е оставена сама на себе си, безъ да може да очаква помощъ отъ кждето и да е“. Напротивъ, както ние имаме случаи да провѣримъ въ Виенската народна библиотека руската и австро-унгарската преса отъ това време сж пълни съ възмутителни упрѣци спрямо българската политика. Кжде тогава, партизани, останали вашитѣ смѣтки, зѣра и твърди убеждения въ тѣзи и онѣзи? Една отвратителна картина, въ която лековѣрието и държавническата нехайност на българската партизанщина достига своя апотеозъ, престава нашата политическа действителност по това време: партизански събрания, умувания, резолюции, търсения, но не намирания дори по телефона — и това

става по цѣли дни, които сж били най-критичнитѣ за третото българско царство! Българскиятъ народъ не интересува дали този или онзи е съ толкова процента повече или по-малко виновенъ, но той има право да запита и така ли е единично виновенъ тогавашния държавенъ глава, че партизанитѣ почти цѣла седмица се дърпатъ, крѣятъ, бѣгатъ отъ отговорностъ въпрѣки категоричното и писмено желание на царя — отецъ, за немедленно съставяне на кабинета? Тука е преди всичко виновна гнилата партизанска система (и нейнитѣ адепти — „шилонски затворници“ на политическото си вѣроу), лишена отъ всѣкакво чувство на лична и колективна отговорност и на държавническо-политическа критичност. Но тѣй като родовия белегъ на партизанщината е билъ всѣкога понтовщината и пилатовщината, то твърдо прозрачно е намѣрението и пристрастието на нѣкои политически протагонисти и праведници у насъ да товарятъ най-висшия тогавашенъ държавенъ чинител съ вина или отговорностъ а priori между всички обстоятелства и въ всички случаи, която виновностъ въ сжщность би трѣбвало да тежи и на други гърбове. И то не само защото въ името на политическата тактичностъ и историческа истина не би трѣбвало да се забравя, че царъ Фердинандъ дойде въ България въ едно време, когато куршумитѣ предназначени за Батемберга се виждаха още на тавана, а разбойници имаша смѣлостта да нападатъ и царската лѣща и направи отъ България най-образцовата държава на Балканитѣ и създаде една войска, чиято дисциплина и героизъмъ може да се сравни съ тѣзи на пруската, но защото той е височай-

шиятъ отецъ на най-любимия и мъдрия български царъ отъ времето на Асеня II, храбростъ и мъдростъ царъ Борисъ III — пръвъ войникъ и пръвъ просвѣтителъ на цѣлия български народъ. А черната сѣнка, която едностранчивата и повърхностна партизанска критика хвърля върху известни чинители отъ нашето минало не може да не остави въ съзнанието на народа нѣкои шрихи, пагубни за неговото спокойствие въ настоящето. Така че, когато се сериозно критикува фаталната за насъ дата 16 юний да не се споменаватъ само опущенията на героичнитѣ военни водачи на българския народъ, но и престѣпнитѣ грѣшки на държавниците преди войнитѣ, а не само въ разгара на събитията. Всѣка друга критика е инцидентна и не допринася

за истината. Датата 16 юний е свързана не съ една отговорностъ, а съ отговорности на много. Главния източникъ на нашитѣ нещастия бѣше партизанската ни система на управление и мислене. Да благодаримъ Богу, че българскиятъ народъ смаза този червей, който трѣвѣше снагата му и причини онѣзи мъчителни конвулсии, които българскиятъ народъ преживѣтъ тѣй тягостно въ последнитѣ години на своето историческо развитие. Защото 16 юний не бѣше само едно злодѣяние, той бѣше нѣщо повече — едно престѣпно послѣствие на нашата тогавашна политическа действителност и е едно болезнено предупреждение, че онзи, който милѣе за тази преодолѣна отъ насъ политическа система, не е приятелъ на българския народъ.

набили ги и имъ взели динитѣ

Миналата седмица, младежитѣ отъ с. Вийшоара (Кара-баларъ) Ениджанска община Ст. Ковачевъ, Никола, Ст. Ковачевъ, Иванъ Д. Ковачевъ и Петко Колю Боевъ натоварели една сутринъ рано дини въ каруцитѣ си и трѣгнали за Базарджикъ да ги продаватъ.

На пжтя, ги срещатъ патраулирашитѣ джандарми нея вечеръ, по пжтя Кара - синанъ — Вийшоара и трима колонисти, единъ отъ последнитѣ въоръженъ, започватъ да

ги хокатъ и биятъ под претекстъ, че вдигали шумъ и врява.

Придружавайки ги до Настрединъ взели имъ имената заплашвайки ги, ще ги дадѣтъ подъ сѣдъ и ги „глобили“ по 3 дини.

Пострадалитѣ селяни направиха писмено оплакване до коменданта на джандармерията отъ града, като върваме ще вземе виднитѣ мѣрки за предотвратяване на подобни случаи.

ДИМ. ВЪЛНОЛОМОВЪ

Добруджански пейзажи

II

Слънцето вече се бѣше изкачило единъ човѣшки бой на небосвода, когато напуснахме нивата на бай Димитъръ. Ние не можехме да трѣгнемъ порано, защото бѣше паднала голѣма роса и чакахме да се дигне, иначе рискувахме да се измокримъ до колѣне, а отъ друга страна трѣбваше да задоволимъ и видимото желание на бай Димитъръ и да си побѣримъ. Той се бѣше навдесилъ надъ машината и стѣгаше нѣкакви шурупи, разпитвайки ни за най-равно-

ствува да научи нѣщо за вътрешната политика, кога ще се смѣни правителството, па и за външната, за работитѣ въ Испания, за Хитлеръ, за Мусолини и за много, много работи. Отговоритѣ ни като че ли не го задоволяваха, оставаше чука, дигаше глава и ни поглеждаше въпросително и очудено. При раздѣлата, обаче, очитѣ на бай Димитъръ бѣха овлажнели отъ сълзи, така, както неговата нива отъ росата. Ние побѣрахме да го успокоимъ, като го поканихме

Въ ранна утринъ, преди още да е паднала жегата, пжтуването изъ Добруджа е леко и приятно. Ободрени отъ почивката подъ открито небе и позамръзнали малко отъ сутрешния хладъ ние вървѣхме, всѣки унесенъ въ своитѣ мисли.

Околната обстановка не ми позволяваше да мисля за друго. Тази разнообразна покривка отъ непоженати нивы, блестяща отъ слънчевитѣ лъчи, ме привлича, заслепява ме, увлича ме. Тя дава на околната сръда, неизказано сияещо спокойствие, което прониква чакъ въ душевния миръ на човѣка, а жетваритѣ съ своето ревностно присѣствие оживляватъ декоритѣ на тази магическа сцена. Тукъ става едно пълно съчетание на необикновени пейзажи съ борбата на

човѣка да добие блага, необходими за неговото съществуване.

Наистина, хубава е Добруджа! Слънцето вече почваше силно да пече. Вървенето трудно. Земята, подъ боситѣ ни крака, жарко гореща, а по небето никакво облаче. Изведнажъ, една подвижна точка се откъсна отъ небосвода и полѣта надолу къмъ земята, следъ нея друга. Само на 20 крачки предъ насъ кацна единъ уплашенъ щъркелъ, а следъ него като стрела, съ силно фучение, полетя върху му единъ орелъ и се помъчи да го улови за главата съ ноктитѣ си, но щъркелътъ свилѣгитѣ си крака, протегна хубавата шия до самата земя и се спаси. За мигъ ние седнахме на пжтя да наблюдава-

ме нападенията на хищни птици. Тя се издигна направи нѣколко кръга въ въздуха, прецели се добре върхлитъ наново върху кела, който плахо се озвѣрише наоколо си. Съ викове ржкомахания ние успѣхме предотвратимъ намѣрението на грабителя. Щъркелътъ, благороденъ предвестителъ на щастие и новъ животъ, стива нашето покровиство, доближи се до насъ сгуши. Какво ли не би навилъ този щъркелъ? Билъ би бѣгълъ съ дългитѣ си ка, би издраскалъ очитѣ този хищникъ, но въ тѣга, каточе ли краката му ха оковани въ окови.

Колко много хищни диви птици лѣтятъ на

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Хитлеристите от Сибю

Във вчерашния вестник от Букурещ се съобщава, че в Сибю, хитлеристите представили в парка в града пиесата „Хиената на войната“, като не взели нищо позволено от съответното правителство, нито не направили никаква проверка на билетите в финансовото управление.

Пиесата била представена под синьо небе и имала противорумънски реплики. Особено лъвичерските естивници, които се състоят за еврейски, протестират до Бога. Като няма как и какъв курор да намърят на нямците от Сибю, се съобщава, че никой не знаел автора на тая пиеса, че се продавало с няколко пиеса по-рано билети без да се появят такива на билета, че съдържанието на пиесата била противорумънска, че на открито небе не бивало да се играе и че се правело по този начин хитлеристична пропаганда.

— Действително, сякаш съжаление, казва нямската

та миноритарна преса от Сибю, горките лъвичари и евреи. Като че ли, щом Хитлер взема мърка против тях в Германия, ние тук пред очите на официална власт сме в състояние да ги хванем за ушите и ги изтичаме извън границите, което не ни е нито по силите, нито по характера, нито в програмата, нито пък някой може да си позволи така лукс да ни размени подобно нещо. Плашат се от сънката си.

Така си е било. Потжпканият и ди е прав ще мълчи. Макар, че чисто румънската националистическа преса, предава факта без да го коментира, лъвичарите бият тревога и изкатъ санкции.

Остава правителството и властта от Сибю да кажат своята дума, защото тук сж ония, които могат и сж в състояние да раздават присъди.

Съ такава спокойствие изслушват нямците от Сибю обвиненията на своите противници.

Ат. Цветков

КУПУВАМЪ

1). Облигации от българ. д-ство „Червен кръст“. 2). Акции от банка „Урбана“. 3). Акции от „Банка Индустрия“. 4). Облигации от Държавните заеми, акции от банка „Калкара“ и „Винторул“.

Правя осигуровки срещу пожар и живот.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „NATIONALA“

42 — 3

Базарджинъ

„НАПРЕДЪКЪ“ ОТЪ РУСЧУКЪ ВЪ СИЛИСТРА

На 7 т. м. пристигна в Силистра спортния клуб „Напредък“ отъ Русчук. На следващия ден игра приятелски мач с местното спортно д-во „Вихър-Дристоръ“.

През деня падна проливен дъжд и игрището стана цяло блато. Но въпреки това, русенци тръбнаха да играят на всяка цена, понеже веднага на следващия ден тръбнаха да си отпътуват обратно. При всичките негоди, при всичката кал, играта започна в 6 ч. сл. обяд под ръководството на рефера К. Манушаридисъ. Капитаните на тимове си размениха хубави букети от естествени цветя, военната музика засвири, топката зацапа от локва в локва, играчите запасаха из калта, а около хилядата души, дошли в така лошо време да засвидетелствуват своята любов и гостоприемство към гостите, наблюдаваха с напрегнато внимание играта.

Създаде се една задъшена атмосфера и всеки с трепет очакваше резултата. Но не мина 10 минути и всичко се промени. Рефера, нагърбил се вероятно да ръководи играта само при условие, че ще изкара силистренци победители, започна на всяка крачка да преследва играчите на „Напредък“ и им преписва въображаеми голяси, а се прави, че не вижда престъпките на Силистренци. Публиката остана в недоумение, но скоро се окопиха и започна да протестира против рефера, който разбира се си правеше оглушки и продължаваше с най-голям цинизъм и престъпност да тероризира и деморализира русенските играчи.

Но коравият тим, силната воля и желание да победи, въпреки, че играе на чуждо игрище, не го отчая. Играчите на „Напредък“ почти всички младежи, ученици и студенти, достойно отстояваха до край своето право на победа, понасяха с голямо хладнокръвие всички неправди и на рефера и на силистренските играчи. Не може да не отбележим с присърбие моментите, когато силистренските играчи гонеха и удряха с юмруци и ритници, без да разбира се, рефера да се сезира за това. Но, въпроса на безобразие то беше, когато играча Еуженъ Борча скочи с юмруци на главата на дясния халбекъ, 15 год. ученик-играч на „Напредък“. Публиката избухна и изрази своето негодувание с гръмо-гласно „у-у-у“, вън рефера, вън побойника“ и вместо рефера да се сезира и накаже провинилия се играч, нямкаха си големци, имената на които не съобщаваме само от уважение към институцията, от която правят част, изпращат полицейски агенти и войници да дирят кой протестиралъ.

При тази атмосфера Русенци тръбнаха да напуснат игрището, но изглежда, че се съгласиха да понесат до край всички обиди, съзнали, че с своето идване в Силистра служат на една високоморална кауза, екпа за тяхните родни братя, посрещнали, па и приели в своята срѣда с такава гордост, каузата за отдавна мечтаното сближение между Румъния и България.

При тия условия на игра естествено и нормално беше Силистренци да побе-

дятъ. Но смѣтката излезе погрѣшна, направена безъ кръчмеря. Русенци играха с голяма предпазливост, такт и умѣние. Къситъ и стегнати пасове, сигурността въ собствените си сили ако не донесоха победата, на която русенци имаха право, то поне спомогнаха да завършат на равенъ резултатъ — 4—4.

На втория ден, понеделникъ, сжщото д-ство „Напредък“ игра на сжщото игрище с Триколоръ-Венусъ отъ Каларашъ. Днесъ игрището беше почти въ сжщата атмосфера. Арбитра Еуженъ Захареску, малко по-добре отъ Монушаридисъ. Сега русенци се явиха на игрището съвсемъ деморализирани от предния ден, изтощени и играха само да се каже, че играятъ. Но въпреки това показва доста хубава игра, особено центъръ бѣга и крилата, които полжиха голѣми усилия. Играта завърши с 3—1 за Каларашъ. Смѣтаме за нашъ дългъ да обвърнемъ вниманието на г-адвоката А. Мегасъ, председателя на „Вихър-Дристоръ“, както и на самия спортенъ дистриктъ, че вместо да се сърдятъ на силистренското гражданство, че не имъ указвало съдействие и не посещавало мачовете, ще направятъ по-добре да реорганизиратъ дружествата си и попълнятъ съ по-сериозни играчи и второ, да подбератъ по-съвестни рефери, за да не извикатъ втори път протестите и отвърщенето на гражданството, което знае да прецени и наложи заслуженото наказание, общия бойкотъ.

Д. Димовъ

Техническо бюро

Елект.-инж. Тодоръ Поповъ
ул. „Принципеле Михай“ 29—Б-жикъ

Инсталира нови и поправя стари електрически инсталации. Депозитъ на всички електрически материали, установени споредъ официалните технически разпоредби, които сж въ сила.

РАБОТА БЪРЗА И ТОЧНА
ЦЕНИ ОБЩОДОСТЪПНИ

Извършва и всички формалности по отношение съединяването на инсталациите съ централата

54—4

Печатница „ИЗВОРЪ“

всички били на нивата.

Влизаме въ кръчмата. Кръчмарятъ, облегалъ на едната си ръка върху тезгяха, дръмва, а на едната отъ масите дама души играятъ табии. Чуваме: трей или патру и пр.

Следъ пристой отъ единъ часъ се готвимъ за нощъ. Въ селото царя гробно сѣмство, символъ на смъртта. Предъ кладенеца никой нѣма вече, всички отишли на нива. Отъ време на време чуваме глъч на деца, кучешки лай, шасе или чинчъ. Картината скръбъ навѣза, обзема ме едно необяснимо неспокойствие.

— Да вървимъ.

(Следва)

Плати си абонамента

страна, на колонистите Тамъ отгатакъ село. Май нашиятъ сж каменлив, но слава Богу повече раждатъ отъ сния“.

Пристигнахме въ селото. Спираме до кладенеца. Алапната, подкарпана само съ подсираване, върти келевото, около което се навива въжето отъ кладенеца. Наоколо се събрали десетки коне и волове да пладнуватъ и чакатъ нетърпеливо да излезе толума съ водата. Селяните ни се оплакватъ, че нѣма вода, толуниятъ излизалъ наполовина съ вода. Отъ два месеца дъждъ не валило. Моръ настанало между добитъка.

Между присъстващите ни се обадил единъ познатъ. Покани ни да отидемъ въ кръчмата да поседнемъ, защото въ къщи никой нѣмало,

бууджа! Настигна ни една каруца. Конетъ, тежко навели глави, бавно вървятъ, безъ да ни покарва каруцариятъ, вървятъ по инстинктъ. Каруцарятъ задържалъ въ каруцата, подъ нея куче съ изваденъ езикъ тежко диша. Коларятъ поканва да се качимъ. За разнообразие приемаме. Въ колата — бикелъ, празни гърнета, лъжици, остатъци отъ слѣбъ, въженица и пр. Наближаваме селото. Каруцарятъ ни обяснява:

— Тамъ отвѣтъ сж къщи на колонистите, ония тамъ сж червените керемидени покриви, а ония сгъшените въ зелената, сж нашите. Имаме вече два вида село, старо и ново. А нивите ни, следъ катастрофата, се паднаха на тази

ИЗСЕЛВАНЕТО

на турците продължава

От 2 — 3 г. насам известни заинтересовани кръгове от сръдната на г-оводните фактори на турското меньшинство водят усилена пропаганда между сънародниците си да напуснат родните си огнища, земята, която е изхранила толкова поколения, и се изселат в Турция. Без да коментираме подбудите за тази агитация, която всъщност между турското население от нашия край, трябва да констатираме с прискърбие, че се върши голямо престъпление, разбулвайки се цял един народ, населяван от стотици години Делиорманският полет.

Трудолюбивият и мирен турски елемент съжителствуваше с нас, подложен да живее почти при същите условия, с отнета земя, гледан с пренебрежение от официалните кръгове на страната, се отзова с готовност и започна масово да се изселва.

Отначало всички ликвидираше безразборно на безценница с имотите си, като продаваха по 2000—3000 лей хектара, наедно с реколтата и домовете си наследили от деди и прадеди, през течение на вековете.

Съ така скътаните малко паричи напускаха мило и драго, раздвляха се от братя и сестри, за да не се видят може би, никога вече и потегляха към неизвестни места, където още по-неизвестна участ.

От известно време насам турската държава се интересува официално за тяхната съдба, водиха се дълги преговори и се стигна до споразумение с румънската държава, щото всички емигранти турци от Добруджа да предадат недвижимите си имоти на Румъния, безплатно за сметка на турската държава, на които ще се изплатят впоследствие чрез комасацията на експроприираните петрол и сол за Турция. Назначиха се комисии за оценяването на предадените имоти и съставянето на списъците за емигрирането с делегати на външните министерства, които започнаха своята работа.

До 15 август т. г. следва да заминат всички, които си биха продали имотите преди постигането на горепомнатото

споразумение. Стъ Дуростърски окръг останаха в тази категория селата Папукчлар, Къзължиклий, Панадала и пр. които от 2 седмици се тачат на кървани за Констанца, където очакват постигането на турските параходи. Имахме случая да говорим с някои по-интелигентни турци от Папукчлар, които сълзи на очи разказват мъката, която изпитват при напускане на родните си огнища, терзани от мисълта, че отиват в непознати места, между чужди хора, без каква да е представа за своето бъдеще. От няколко дни пребивава в града един народен представител от турския парламент, делегиран с уреждането на формалностите за предаването на земята. Не можем да завършим без да изкажем полъмото си съжаление, че се лишава нашата провинция от това трудолюбиво и лоялно население, привързано с душата си към историческия Делиорман. Силистра

ВЪСТЪ

— Дирекцията на Българските — мъжка и девическа гимназии, обявяват, че записванията на учениците и ученичките за учебната 1937—1938 г. започват на 25 август. Ученици и ученички, които се записват за първи клас ще представят следните документи:

1. Удостоверение (adeverinta) за завършено първоначално образование.
2. Акт за раждане (extract de naștere).
3. Билет за ваканция. Редовните занятия започват на 9 септември. Тези ученици и ученички, които имат поправителен изпит по някой учебен предмет, ще се явят на изпит на 29 август.

От Дирекцията

— В дома на Жеко Янев с. Караяшкьой, каварненско, естанал голям обир. Неизвестни крадци

влязали преди няколко дни, ношем в къщата му и му обрили всичката покъщина, дрехите и 70.000 лей.

Крадците още не заловени от полицията.

— Дирекцията на Българската ч. см. прогимназия в гр. Казарна обявява, че записванията за учебната 1937—1938 година започват на 25 август.

Всички ученици, които имат поправителни изпити да се явят на 25 август в прогимназията.

— В редакцията постъпила, оплаквания против градската електрическа узина, че не си е изпълнила условието да пусне ток през целия ден. В следущия брой ще изнесем подробно щетите, които понася гражданството по тази причина.

— В миналия брой погрешно съобщихме за състава на постоянното прикритие на Окръжния съвет.

Ето точно състава: председател: Георги Ходжа, подпредседатели: Свешеник И. Неаго и Д-р Т. Ханджиев; секретари Исмаил Х. Омер и Ал. Кантор и съветници: В. Крестя и Л. Ръдулеску.

— Завчера излезе, след дългогодишно мълчание, вестника „Поша“ под директорството на познатият Ал. Rașinov.

Плодородието е задоволително, ще падне плячка...

— На 22 т. м. е патрония празник на ловното Д-во „Калиакренски орел“ Членовете на същото усилено се готвят за сучая.

— В понеделник, 16 т. м. се положи основния камък на туристическия хотел от Балчик.

Присъствували с някои от министрите и видни личности от Букурещ дошли от Констанца, където в неделя се отпраз-

нува по най-тържествен начин денят на морината.

— Около халите за ме-со, по улиците, по тротоарите сж плъзнали с десетки безтопанствени ку-чета.

Гражданите ни се оплакват, че много често деца биват нападани и изплашвани от тях.

Обръщаме внимание на съответните власти.

— Пуснатите слухове, какво, правителството е подало оставка не отговарят на истината.

— На 14 т. м. няколко овчарчета, колонисти-македонци от с. Сусусь-кьой, пуснали овцете си в недигнати кръстци. Отишъл мераджията, тоже колонист-македонец, скарал им се и за да ги заплаши им ударил няколко шамара.

Настават почти всички колонисти, близки на овчарчетата и пребиват селския пазач.

Положението на пазача е безнадеждно.

Аптека „СКОПЕЦЪ“ — РУСИ МАРИНОВЪ

се премести в собственото си здание, същата улица — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотел „Регал“.

За проданъ кж

Постройка 1925 год. стояща се от 3 стаи за вене и маза, находяща на ул. „Стефанъ чель Мар

Споразумение Стефанъ Д-Драгоевъ Базарджик

О Б Я В А

Загубена е в града личица, или збравена вене или кръчма, с торба с квитанции други документи на то на Алексис Станис. Богдали Чамурли, общари.

Който я е намърлил и даде на Иванъ Дурмлийски, ще получи възражение.

52

Продавамъ

Около 2000 кв. м. на части или изцяло:

- 1) 1000 кв. м. място с обора и кладенец с сладка вода
- 2) Една кжца от три 700 кв. м. място и
- 3) Бакалски люкът с бра клиента.

Споразумение:

Тодоръ М. Мутафовъ. Ул. „Ласкаръ Катаржия“ Базарджик

продава се

каса за пари марка Milne английска с два ключа.

Справка Редакцията или ул. „Генералъ Кулчеръ“ 48—1

СЪОБЩЕНИЕ

Мелница „АУРОРА“ (до Каракуртската чешма) съобщава на почитаеми си клиенти, че след

двумесечен основен ремонт започна редовната си работа

Едно посещение е достатъчно да ви увери в

отличното качество и количество на брашното постигнато от новият валцмайстор на мелницата.

5 — 5

Предпочитайте Неврадолъ д-ръ Бончевъ (Nevradol D - r Boncev)

[Одобренъ от Министерството на народното здраве] като най-добро средство противъ

Невралгия — главоболие и жбоболъ; настинка, грипа, ревматизъмъ, ишиасъ

За проданъ въ оригинални кутийки въ всички аптеки и дрогерии

Представителъ за Румъния: Н. КОСТОВЪ, аптекаръ, Базарджикъ (Дрогерия „ЦЕНТРАЛА“)

Собственикът, отг. редакторъ Я. х. Яневъ